

PULSUL

Bisericii Creștine Baptiste Biruința

An XII, nr. 544 din 1 mai 2011

DIN CUPRINS:

- pag. 2 **Dragostea lui Dumnezeu**
- pag. 3 **Credința a învins!**
- pag. 4 **Evanghelia vie, dovadă a unui...**

EDITORIAL

pastor Daniel Chereji

NUNTA NUNȚILOR

„Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: «Aleluia! Domnul Dumnezeuul nostru cel atotputernic a început să împărățească. Să ne bucurăm, să ne înveselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit și i s-a dat să se îmbrace cu in subțire, strălucitor și curat.» (Inul subțire sunt faptele neprihănite ale sfinților.) Apoi mi-a zis: «Scrie: Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului!» Apoi mi-a zis: «Acestea sunt adevăratele cuvinte ale lui Dumnezeu!»”

(Apocalipsa 19:6-9)

[Continuare pag. 2](#)

Istoria întregului Univers se îndreaptă spre o nuntă. Spre nunta care va pune capăt istoriei prezente și va marca începuturile unei noi existențe în gloria cerului.

Va fi ziua în care Mirele Cristos își va întâmpina Mireasa în slavă. Va fi clipa mult visată în care veacurile de așteptare ale Miresei Sale se vor sfârși.

După lacrimi, trudă, obstacole, griji, frământare, pregătire și desăvârșire, Biserica va ajunge acasă.

Mapamondul tocmai a fost martorul uimit al unei nunți regale somptuoase intens mediatizată. Însă această nuntă nici nu poate fi comparată cu măreția nunții dintre Cristos și Biserica.

Nunta aceasta a avut loc pe pământ, pe când nunta aceea va avea loc în cer.

Mirele de aici chiar dacă este prinț este un muritor, dar Mirele Cristos este Dumnezeu și există veșnic.

Mireasa de aici oricât de frumoasă ar fi nu este perfectă, însă când Biserica îi va fi prezentată lui Cristos ea va fi desăvârșită din toate punctele de vedere inclusiv moral și spiritual.

Mirele nunții regale de aici n-a făcut

nici un sacrificiu deosebit pentru mireasa sa dar Mirele Cristos și-a dat viața pentru Mireasa Lui, murind pentru ea în așa fel încât să o poată câștiga pentru Sine pentru totdeauna.

Nunta de aici nu are garanția împlinirii și fericirii depline, pe când nunta din cer va aduce cu sine împlinirea și fericirea eternă.

Invitații nunții de aici au fost puțini și selectați după criteriile subiective din cauza locurilor limitate. La nunta Mielului vor fi invitați toți cei care au crezut în El și și-au albit hainele în sângele Lui, iar în privința locurilor disponibile, oricât de mulți oameni ar îndrăzni să vină, locuri tot mai sunt. Și dacă invitații de aici s-au întors după nuntă fiecare la problemele și viața lui, cei chemați la ospățul nunții Mielului vor sărbători și împărați pentru totdeauna în prezența Lui.

Să ne pregătim cu nerăbdare și pasiune. Se apropie nunta. Curând vom auzi strigarea: „*Lată Mirele, ieșiți-i în întâmpinare!*”(Matei 25:6). Acum este momentul să ne pregătim. Acum este vremea să-L strigăm să se întoarcă: „*Vino, Doamne Isuse*”(Apoc.22:20).

Dragostea lui Dumnezeu

Deseori mă privesc pe mine și pe ceilalți oameni care nu au avut ocazia să cunoască viața cu Dumnezeu și realizez cât de norocoasă sunt că am avut șansa de a vedea dragostea nemărginită a lui Dumnezeu.

Poate acești oameni niciodată nu s-au gândit cu atâta profunzime la această „dragoste”: El și-a dat Fiul pentru mine și pentru noi toți ca să

fim spălați în sângele Lui și salvai, ca El să ne poată adopta ca fiind copii ai Lui.

Zilnic am ocazia să simt această dragoste imensă pe care o pot arată oamenilor. Zilnic simt protecția și prezența Lui cu mine. Știu că fiecare pas El mi-l veghează și că orice lucru necesar El mi-l va da. El poate să ne modeleze viața și să privim totul dintr-o altă perspectivă.

De aceea, nu ar trebui să ne lăsam învinși de tristețe și de fiecare dată El ne va primi cu brațele deschise. Ar fi foarte multe lucruri de spus despre dragostea aceasta a lui Dumnezeu dar vă ass ă o descoperiți chiar voi și sunt sigură că veți regreta.

Erma Sava

Credința a învins!

Biblia mea ilustrată închidea între filele ei relatări pe care le știam pe de rost, cu imagini care mi-au rămas tipărite adânc în minte. Biblia mea ilustrată închidea între filele ei un Isus cu care mă obișnuisem de atâta vreme, a cărui ucenici erau devotați, Îl urmau pretutindeni și erau martori la toate minunile pe care le făcea.

Puteam de pe acele file înțelege că Isus era Fiul lui Dumnezeu și că trebuia să moară răstignit pentru omnire, dar faptul că, după înviere și înălțare Isus nu mai revenea pe paginile ilustrate, dădea contur în mintea mea unui personaj cu desăvârșire absent. Mi se părea că îi părăsise pe toți pe pământ și asta era cât se putea de nedrept.

Așa cum pentru mine totul se încheia pe vremea aceea la două sute de pagini ilustrate, pentru unii, după moartea Sa, Isus urma să rămână o amintire după care „(...)plângeau și se tânguiau” (Marcu 16:10). Totul se încheia și se încuia aparent, într-o odaie dincolo de zidurile căreia mocnea frica.

„În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau

adunați ucenicii erau încuiate, de frica iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: “Pace vouă!” Ioan 20:19.

Învierea Lui a depășit dimensiunea rațiunii umane. Neîncrederea îi determinase să privească înainte fără așteptări. Absent de la prima arătare a Domnului Isus ucenicilor, Toma vroia o dovadă concretă a învierii Învățătorului lui, să-și pună el însuși degetul în semnele cielor și în coasta acestuia. Cu siguranță îl încerca frica, era sceptic și debusolat de șirul evenimentelor ce avuseseră loc. Avea nevoie mai mult decât o relatare a ucenicilor, avea nevoie de însăși prezența Mântuitorului, care să-i ateste învierea despre care îi vorbeau. Întâlnirea cu Domnul i-a schimbat viața pentru totdeauna.

După o succesiune lungă de secole, îndoiala și incertitudinea își făcuseră loc și în viața mea. Am avut nevoie mai mult decât de puterea rațiunii pentru a percepe adevărul că Domnul Isus nu era absent, am avut nevoie să-mi fie atinsă mintea și inima de o putere dincolo de mine. Am avut nevoie de credință să înțeleg că lucrarea Domnului Isus avea să continue în mine și că, învierea Sa are rezonanță peste veacuri. Această întâlnire a mea cu Domnul mi-a schimbat viața pentru totdeauna.

Amalia Lupu

Mama

*Mama e ființa care îți zâmbește tot mereu;
Se apleacă, te susține, când ți-e bine, când ți-e rău.
Mama îți veghează somnul când ești trist, când ești bolnav;
Ochii ei veghează patul și te urmărește-n prag.
Dar când mama-i credincioasă și se-ncrede-n Domnul sfânt
Ea te-nvață rugăciunea izvorâtă din Cuvânt.
Și cu lacrimi mijlocește înaintea Celui sfânt.
O, ascultă rugăciunea ce se-nalță suspinând
Și le binecuvintează cu răspuns la vremea Ta
Pentru fiul, pentru fiuca, ce-au adus în fața Ta.*

Rodica Pașca

EVANGHELIA VIE, dovadă a unui Mântuitor viu

Isus a fost un copil umil, născut într-o iesle, fiul unui tâmplar, care Își începe lucrarea abia la 30 de ani și propovăduiește doar 3 ani și numai în mijlocul poporului Său.

Ucenicii Lui au fost niște oameni simpli, niște pescari, nu erau nici învățați, nici înțelepți în felul lumii. Ei nu au fost personalități marcante ale vremii și nici cu o mare influență. Erau niște oameni nebagăți în seamă. Nimeni nu ar fi dat vreo șansă unei astfel de învățături. Apoi, când la 33 de ani, liderul lor moare ca un tâlhar, răstignit, ai fi spus că nimeni, niciodată nu o să mai pomenească de El. Dar ceea ce a dat cu adevărat putere Evangheliei a fost învierea de a treia zi. Învierea a transformat niște oameni fricoși în niște propovăduitori neînfricați ai Evangheliei. Atunci, ucenicii au înțeles cu adevărat cine are puterea. Și chiar dacă toate le erau împotriva, de data aceasta nu au fost trimiși fără bani, fără traistă și fără toiag, ci cu putere și sprijin de Sus.

De la o mână de oameni, Evanghelia s-a răspândit pe întreg pământul. Au fost mulți care au încercat să o stingă, dar acolo unde bătea vântul prigonirilor, flacăra ei se întetea mai tare, ca dovadă că moartea nu mai are putere. Poate că nici o altă credință nu a întâmpinat atâta împotrivire ca Evanghelia și aceasta nu face decât s-o adeverească, prin faptul că înțelegem că diavolul luptă din rășputeri împotriva ei, iar faptul că în ciuda tuturor împotrivirilor a rămas în picioare și puterea ei merge mereu crescând, adevărate că este ”puterea lui Dumnezeu” care onorează lucrarea Fiului Său. Ea va ajunge până la marginile pământului, cum spune Scriptura, va fi mântuire pentru cei ce o vor crede și osândă celor ce o vor neglija.

Toma nu ar mai putea să spună nimic în fața lucrării Evangheliei. Iată o dovadă a învierii: Evanghelia a ajuns până la noi, a supraviețuit atâtea mii de veacuri și ea mai schimbă viețile oamenilor.

Au fost multe învățături pe lumea aceasta pe care nu le mai găsim decât în cărțile de istorie, dar Evanghelia este vie în sufletele oamenilor.

Nichita Vlad

**Biserica Creștină Baptistă
„BIRUINȚA”**

Telefon: (004) 0362-411252
Web: www.biruinta.ro
E-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Nicu LĂCĂTUȘ

Anunțuri

Luni - ora 18 - Ședință de comitet
Miercuri - ora 18 - Repetiție de cor
Joi - ora 18 - Serviciu de închinare
Studiu biblic
Vineri - ora 18 - Grupul de rugăciune al tinerilor
Sâmbătă - ora 17 - Întâlnirea de tineret
Duminică - ora 9.30 - Grupele de rugăciune
Duminică - ora 10 și 17 - Servicii de închinare